

V tomto čísle najdete:

Ambrůň

Dopisy našim umělcům

Fenomén Star Wars

Běh bankou

Animování

Rozhovor
s Tomášem Mrkvou

VÁNOCE

Slovo šéfa

Konec roku se nezadržitelně blíží a s ním i vánoční prázdniny a po nich pololetní lednový finiš. Aby se Vám do nového roku 2016 vstupovalo hezky, vydáváme stolní kalendář na rok 2016 s obrázky rostlin ze školní zahrady. Fotky Vám mohou pomoci naučit se rozeznávat nejznámější i méně známé rostliny, které kolem nás rostou. K využití tak bude v prvouce, přírodopisu, přetitelství, ale také jako vánoční dárek. K zakoupení je na vrátnici.

Přeji Vám klidné vánoční svátky, hodně zdraví, štěstí a rozkvetlých květin kolem Vás!

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Obsah

Slovo šéfa, Parlament	2
Ambroň	3
Ze sportu	4-5
Člověk a pes	6
Dopisy našim umělcům, Fretky cestují časem	7
Záložky	8
Škapuliře z lásky darované	9
Sametová revoluce Ministerstvo dopravy	10
Běh bankou	11
Ještěrky v divadle	11 - 12
Čtenáři na jevišti	12 - 13
Animování	13
Adventní jarmark	13 - 14
Noemova archa, Recenze: Fakjů, pane učitelé	16
8. ročník v ZOO, Pražský glóbus, Čteme pro kuře	17
Rozhovor: Tomáš Mrkva	18 - 20
Hrátky s vyjmenovanými slovy	20 - 21
Emu na cestách	21 - 23
Pár doporučení od Datlíků	23 - 24
Fenomén Star Wars	24 - 25
Hunger games	26
Mikuláš ve školní družině	27
Program vánočního koncertu	28

Zprávy z parlamentu

Na prosincovém parlamentu se toho moc neprobíralo. Proběhlo vyhodnocení sběru papíru, krátce jsme si povídali o Vánočním koncertě a o školní soutěži. V lednu se budeme zabývat tím, jak využít peněz vydělaných na jarmarku.

Jakub Rychlý
8. P

Ambroň

Lachtani (II. L) se 9. listopadu 2015 účastnili programu „Zelenáčů“ z Vysoké školy ekonomické. Vysokoškolští studenti si pro žáky připravili karty pro poznávání stro-

mů. Následně za přítomnosti pana zástupce starosty Ing. Zdeňka Kováříka a pana radního Ing. Ondřeje Růžičky studenti s dětmi vysadili pod svými okny ambroň. Od zřiv-

zovatele pak děti dostaly krabici pochutin.

Mgr. et Bc.
Daniel Kaiser

Foto: Daniel Kaiser

Ze sportu

Poprask v basketbalu

Dne 13. října se naši starší žáci zúčastnili obvodního kola Prahy 4 v basketbalu, do kterého se přihlásilo celkem dvanáct škol. Zápasy naší skupiny „B“ se hrály v tělocvičně ZŠ Plamínkové. Naši žáci hráli tři zápasy: zvítězili nad ZŠ Jeremenkovou 26 : 6 a nad ZŠ Bítovskou 24 : 18. V posledním zápase proti domácí ZŠ Plamínkové těsně prohráli až v poslední minutě

o 1 bod s výsledkem 20 : 21. Druhým místem si vybojovali postup do finálové skupiny mezi 6 nejlepších družstev, která hrála 22. října opět na ZŠ Plamínkové. Tam jsme už narazili na velmi silné soupeře – se ZŠ Ohradní (vítěz celého turnaje) jsme prohráli 13 : 32. V boji o semifinále proti ZŠ Horáčkové chlapci podlehli sehraňšímu soupeři o 4 body – 20 : 24. Celkově se v turnaji náš tým umístil

na 5. místě. V pěti zápasech kluci nastříleli 113 bodů, na kterých měli největší zásluhu Marek Lavička z 8. R a Lukáš Bohovyc z 8. P. Dalšími členy družstva byli M. Hanuš (9. M), Š. Zlámaný, P. Trčka (8. R), P. Hrubín (8. P), D. Mikš, T. Brožek a F. Cvrček (9. N).

Mgr. Andrea
Dudrová

Florbal: 6–7. ročník

Dne 3. listopadu 2015 proběhlo obvodní kolo florbalového turnaje 6. a 7. tříd na sportovištích Hamr sport Braník v Praze 4. Celkem se účastnilo 19 základních škol a gymnázií. ZŠ Jižní pod taktovkou Daniela Krafra bohužel nepostoupila do vyřazovacích bojů a skončila v základní skupině na 4. místě. Výsledky:

ZŠ JIŽNÍ – Nový PORG 0:6,

ZŠ JIŽNÍ – GEK 3:3,

ZŠ JIŽNÍ – Kunratice 2:11,

ZŠ JIŽNÍ – Sdružení 1:2

Sestava: 6. Z (Červenková), 6. V (Lančarič, Maleček), 6. Ž (Nehyba, Karnet), 7. Š (Sadirov, Zikeš), 7. U (Eiselt, Hančl, Kadlec, Starý).

Bc. Dušan Hubač

Florbalový výprask

Dne 11. listopadu 2015 se konalo obvodní kolo florbalu IV. kategorie 8. a 9. ročníku v areálu Sport Hamr Braník. ZŠ Jižní odcházela s postupovými ambicemi, avšak realita poslala mladé florbalisty do hry o poslední příčky turnaje. „Bohužel jsme

nezvládli taktiku jednotlivých zápasů,“ tvrdí v médiích trenér Dušan Hubač. Tři zápasy a nula bodů, se skóre 5:11. Mladí florbalisté v zápasech podlehl ZŠ Na Planině 2:4 s Bítovskou 1:4 a s Kavčími Horami 2:3. Sestavu tvořili Bohovyč, Hadrá-

vek, Horecký, Hrubín, Lorenec, Feuerreisel, Švejda, Trčka, Jakimczuk, Klíma, Lavička.

Borci ze skupiny smrti

2. prosince se konal florbalový turnaj II. kategorie žáků čtvrtých a pátých tříd na hřištích HAMR sport Braník. Borci ze ZŠ Jižní byli nalosováni do tzv. skupiny smrti, kdy každá ze škol vede

florbalové třídy. Přesto se týmu ZŠ Jižní podařilo udělat dobré výsledky a ve složení: Trčka, Chloupek, Stuchl, Jalůvka, Maleček, Pivný, Stibrál, Hanč, Czerný. Zápasy: ZŠ Jižní – ZŠ Jílovska

0:3, ZŠ Jižní – ZŠ Horáčkova 2:2, ZŠ Jižní – ZŠ Plamínkové 5:0. Děkujeme za výkony.

Bc. Dušan Hubač

Fed cup

Fed Cup je mezinárodní tenisová soutěž žen.

Začal se hrát v roce 1995 jako Pohár federace ITF.

Historie

Historie poháru federace ITF sahá do roku 1963 kdy se hrál vůbec první ročník. Pohár federace ITF vznikl tak, že lidé chtěli soutěž pro ženy, protože muži už měli Davis Cup.

Vítězky

Nejvíc vítězných titulů mají Američanky, a to 17. Na druhém místě s největším počtem titulů jsou Češky

(resp. Českoslovačky) které mají 8 titulů.

Letošní ročník

Letos se hrál 53. ročník a Češky se dostaly do finále s Ruskami, nad kterými také vyhrály 3:2. Naše hráčky prošly do finále v únoru přes Kanadu a v dubnu přes Francii. Oproti tomu Rusky v únoru vyhrály nad Polskem a v dubnu porazily Německo.

Výsledky finále

Petra Kvitová – Anastasja Pavljučenková 2:6 6:1 6:1

Karolína Plíšková – Maria Šarapovová 3:6 4:6

Petra Kvitová - Maria Šarapovová 6:3 4:6 2:6

Karolína Plíšková – Anastasja Pavljučenková 6:3 6:4

Karolína Plíšková a Barbora Strýcová - Anastasja Pavljučenková a Jelena Vesniovová 4:6 6:3 6:2

Marek Kváš
5. B

Člověk a pes

V rámci volnočasových aktivit školního klubu jsem zajistil na základě pozitivních ohlasů z předešlých let přednášku na téma Člověk a pes, která se konala v sálku naší školy. Přednášejícím byl otec žákyně ze 4. D Terezky Nechanické. Přednáška se nesla v duchu zajímavých historek, které se vázaly na psí život a jeho výcvik, taktéž byla doplněna o praktické ukázky výcviku.

Pan Perry, jak se pes jmenoval, ukázal, že si nejrůznější medaile či trofeje opravdu zaslouží.

Celou akci jsme s ostatními vychovateli hodnotili velice kladně, děti získaly povědomí o tom, jak může být vycvičený účelný pes, jak se k němu mají chovat, získat si před ním respekt, čemu všemu lze psa naučit. Po celou dobu se žáci chovali velice klidně a pozorně.

Také děti si akci velmi užily, velice kladný ohlas projevili například Erika Pavová či Michal Vokrouhlik. Pěkný vztah žáků s tímto pejskem se projevuje i při každé jeho návštěvě dodnes, například když si jde Terezku vyzvednout na školní zahradě.

Medvídka

Foto: Tomáš Mrkva

Dopisy našim umělcům

Každoročně 2. listopadu si připomínáme Památku ze snulých. V tento den naše třída navštívila Vyšehradský hřbitov, aby uctila památku našich významných osobností a poděkovala jim za tvůrčí činnost. Stačilo ve škole na-

psat krátký dopis, pěkně ho ozdobit a rozžehnout na hrobě svíčku. My jsme si vybrali Boženu Němcovou, Radka Pilaře, Karla a Josefa Čapky, protože o těchto umělcích už něco málo víme. Svoje dopisy ozdobené obrázky jsme pak

položili na jejich hrob a zapálili každému z nich svíčku.

**Mgr. Václava
Zajícová &
Medvíďata**

Všechny postavy, které do Fretek z historie dorazily, nám o sobě něco prozradily. Bylo pak naším úkolem zjistit, kdo to vlastně u nás je. Poznali jsme je všechny a dozvěděli jsme se od nich i různé zajímavosti.

Už se těšíme na další cestování časem. Na konci listopadu se totiž přesuneme do středověké Prahy a už se těšíme, koho potkáme – nebo v koho se proměníme.

Fretky cestují časem

To, že historie není nuda, se ve Fretkách ví sto procentně. To, že se dá cestovat časem, už se ví také. Na úterní hodině vlastivědy jsme měli možnost setkat se s kněžnou Libuší (nic nám nevyvěštila), kněžnou Draho- mírou (nikoho zabít tento-

krát nenechala), dřevorubcem ze středověku (na zahradě nic nepokácel), svatým Václavem (první svatý v naší třídě), Boleslavem Ukrotným (nikoho nezabil) a Boleslavem Chrabrým (naštěstí uměl česky).

**Mgr. Lenka
Kabelová**

Foto: Lenka Kabelová

Záložka do knihy spojuje školy: Moudrost ukrytá v knihách

V měsíci říjnu se žáci 1. R, 2. L, 4. E, 4. F. a 4. G zúčastnili česko-slovenského projektu pro základní školy, který vyhlásily Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského v Praze a Slovenská pedagogická knižnica v Bratislavě. Cílem tohoto projektu je spolupráce škol a podpora čtenářství. Žáci měli vytvořit záložky do knih s tematikou Moudrost ukrytá v knihách a vyměnit si je potom s partnerskou školou ze Slovenské republi-

ky. Škola, se kterou v rámci projektu spolupracujeme, se nachází Prešově. Každá ze zapojených tříd vytvářela libovolnou technikou svoje záložky.

V tomto okamžiku již došlo k výměně záložek. V některých knihách našich žáků se již objevují slovenské záložky.

Jak je to na Slovensku se dozvíte z e-mailu Dobrý deň,

chceme Vám velmi pekne poďakovať za záložky, ktoré ste nám poslali. Žiaci sa z nich veľmi tešili a stále ich používajú.

Prajem pekný požehnaný zvyšok dňa.

S pozdravom
PaedDr. Eva Kecerová
Evanjelická spojená škola

Mgr. Irena
Červenková

Záložky z Prešova

Záložky z Prahy

Foto: Irena Červenková

Škapulíře z lásky darované

Zápisky z deníčku třídy 2. L

(Babičkám a paní spisovatelce Aleně Kastnerové)

ČTVRTEK 24. 9. 2015
Filip, Linda, Lukáš: Paní učitelka objevila ve sborně čáso-
pis. Listovala v něm a
začala si číst Srdce s láskou
darované. Pak jsme hlasova-
li, pro koho to bude. Vyhrály
babičky.

Tereza: Jednou jsem přišla
do školy. Sedli jsme si do
kruhu a povídali jsme si,
komu bychom dali srdce
z lásky.

PONDĚLÍ 5. 10. 2015
Adéla: Vyráběli jsme škapulí-
ře a to byla dřina, ale my
jsme to zvládli.

Lukáš: Poprvé jsem přišel
jehlou a nití provázek ke
kapsičce. Všichni jsme se
snažili.

Irena: Náš škapulír je látko-
vá kapsička se srdcem. Do ní
si babička může ukládat
svoje sny, které si touží
v životě splnit. Nechali jsme
se inspirovat babičkou
z knihy Líná babička Aleny
Kastnerové.

STŘEDA 21. 10. 2015
Nikola: Paní učitelka nám
donesla text a my jsme se ho
o podzimních prázdninách
učili číst, potom jsme to spo-
lečně hráli babičkám jako
divadlo. Moc se mi to líbilo,
protože to bylo vtipné.

ÚTERÝ 10. 11. 2015
František: Máme pro babičky
překvapení.

Matěj: Já jsem byl poprvé
pravý herec. Po divadle jsem
si zatancoval se svojí babič-
kou.

Lenka: Hráli jsme tři díly
z knihy LÍNÁ BABIČKA.
Jáchym: Já jsem hrál policaj-
ta.

Damián: Já jsem měl straš-
nou trému, tolik dospělých.
Najednou jsem uviděl svoji
babičku.

Lukáš a Aleš: Byl jsem ve
stresu, protože jsem měl
tancovat v dešti, a potom
jsem šel na řadu a vše jsem
zvládl.

Štěpán: Nejlepší bylo, jak se
nám to povedlo. Moc mě to
bavilo. Babička byla ráda, že
dostala škapulír.

Adéla: Já jsem ráda, že se
moje babičky usmály, a že se
za námi přišly podívat.
Strašně moc se mi všechno
líbilo.

Kryštof a Nicole: Babička
měla obrovskou radost. Hlav-
ně se jí líbil škapulír.

Eliška a Bára: Tancovala
jsem s babičkou charleston.

Jonáš: Moc se mi líbilo, jak
jsem hrál divadlo a předával
škapulír.

Filip: Babička byla moc
šťastná.

Klára: Moje babička všem
napekla dobroty a po před-
stavení nám je dala.

ČTVRTEK 12. 11. 2015
Paní učitelka a žáci 2. L:
Posíláme poštou paní spiso-
vatelce Aleně Kastnerové
děkovný dopis a škapulír na
sny. Její kniha nás velmi
inspirovala a pobavila.

Nikola: Paní spisovatelko,
víte, že s knihou se může
dělat i divadlo? My jsme to
udělali. Děkuji, že jste napsa-
la knihu Líná babička.

Vojtěch: Knížka je moc
hezká. Udělali jsme podle ní
představení.

Irena: Posíláme poštou dě-
kovný dopis a škapulír paní
spisovatelce za inspiraci,
kterou nám její kniha po-
skytla.

Foto: Irena Červenková

Sametová revoluce

Ne každý si asi umí představit, co to byla sametová revoluce a jak vlastně začala. Impulsem se stala pokojná studentská demonstrace, kterou brutálně potlačily komunistické bezpečnostní složky. Akce začala na Albertově, kde se sešli studenti z pražských vysokých škol. První část pak šla na Vyšehrad k hrobu

Karla Hynka Máchy. Druhá se vydala dál směrem na Národní třídu. Zde je zablokovali příslušníci VB. Studenti vyvolávali hesla jako „Máme holé ruce“ a „Kdo – když ne my“. Následně je komunistická policie zbilá, část zatkla a demonstraci rozehnala.

V následujících dnech vznik-

lo tzv. „Občanské Fórum“, herci pražských divadel a studenti vysokých škol vstoupili do stávků a takto se zrodila Sametová revoluce, která pokojným způsobem svrhla komunistický režim a přinesla vytouženou svobodu.

Marek Kváš
5. B

Foto: allk.idnes.cz

Den otevřených dveří na ministerstvu dopravy

Den 17. listopadu k 26. výročí Sametové revoluce jsme šli s rodinou a kamarády na Ministerstvo dopravy. A hned venku před budovou Ministerstva na parkovišti stál simulátor autonehody, kdy se auto převrátilo vzhůru nohama. I já jsem si to vyzkoušel a uznávám, že zkušenost to byla zajímavá. Pásky mě našťastí udržely pevně na místě. Pak už jsme zamířili do budovy Ministerstva, kde jsme museli vystát frontu. Nejprve

jsem se podívali do podzemního krytu, kde se skrývaly i staré sprchy, generátory elektrické energie, vzduchové filtry, ale také třeba kancelář Gustáva Husáka z roku 1988 včetně novin Rudé právo na jeho stole. Potom jsme šli do prvního suterénu. Tam jsme zhlédli film o stavění budovy Ministerstva dopravy, které se dříve jmenovalo Ministerstvo železnic. V prvním patře jsme navštívili sál jménem Velké kolegium, sloužící ke konání různých konferencí a

porad. Uvnitř stál také pultík na brífinky s novináři. A pak přišlo asi to nejlepší: Kancelář ministra dopravy Dana Ťoka. Tam jsem dostal fotku s podpisem a od sekretářek jsem se dozvěděl, že pan ministr moc nemlsá. A nakonec jsem pana ministra i potkal, což bylo skvělé zakončení celého programu.

Marek Kváš
5. B

Běh bankou

V pátek 13. listopadu jsem měl možnost zúčastnit se 10. ročníku soutěže Běh bankou, která probíhala na Bankovní akademii v Kodaňské ulici v Praze 10. Náš úkol byl obejít šest stanišť, kde pro nás byly připraveny úkoly a otázky týkající se financí a bankovníctví. Na některých stanovištích jsme mohli používat internet

a naopak na některých jsme museli odpovídat na otázky pouze s použitím svých vědomostí. Za každou správnou odpověď jsme dostali určitý obnos peněz. Po všech splněných úkolech na stanovišti jsme odnesli peníze do pomyslné banky a uložili je na náš účet. Když jsme byli se všemi úkoly hotovi, byla možnost všechny nastřádané peníze

zdvojnásobit, ale tato poslední část soutěže se nám bohužel moc nepovedla. I tak jsme se umístili na docela dobrém místě. Soutěž byla velice zajímavá a dozvěděl jsem se mnoho nového.

Daniel Hudek
9. M

Ještěrky v divadle

Dne 2. října se naše třída 3.J vypravila do Divadla v Dlouhé na představení „O líné babičce“. Nejvíce se mi líbil příběh, ve kterém si babička vytáhla ze škapulíře, že se naučí potápět. Tak se jela potápět do Atlantiku. Koupila si tu instruktora, který ji to naučil. Na ostrově, kde se to událo, už na ni čekal. Instruktor vzal kbelík, do kterého umístil různé věci z moře, např.: šproty v tomatové omáčce, mušle, písek. A jak to tam házel, nepozorovaně tam přidal kelímek s vodou. Babička si nasadila brýle a šnorchl. A pak se potopila do kbelíku. Mezitím, co byla pod vodou, jí zazvonil telefon. Pan instruktor ho vzal: „Haló?“, „No, to jsme my, babiččiny děti!“. Pan instruktor přiložil mobil ke šnorchlu: „Haló?“, „To jsme my, babi! Kde jsi?“. „No

přece v Atlantiku. Učím se potápět.“ Pan instruktor vezme mobil a řekne: „Volaný účastník je nedostupný. Prosím, zavolejte později!“ A pak se babička nepozorovaně napila vody, vystrčila hlavu z kbelíku a vyplivla vodu. A pak se opravdu do Atlantiku potopili. A jak byli pod vodou, hudebníci na jevišti hráli písničku Sound of Silence od Simona a Garfunkela. Potom babička odletěla vrtulníkem zase zpátky domů.

Divadlo bylo podařené a moc se mi líbilo.

František Kalous

V říjnu jsme zhlédli divadelní představení. Bylo to O líné babičce. A ta babička měla škapulíř. V tom škapulíři měla přání. Jedno z nich bylo, že chtěla rozlousknout tajemství počítače a internetu. A tak začala chodit na

počítačový kroužek. Chodili tam různí staří lidé. Jeden z nich říkal myši auto. Takže strašný zmatek. Potom postupně odcházeli, zůstala jenom babička. Následovala písnička. Ta písnička byla o tom, jak se babička učila na počítači. Po písničce měla babička zkoušku. V ní si měla něco koupit. Koupila si 60 barelů ropy. Celé divadlo skončilo tak, že babičku uneslo moře. Divadlo se mi líbilo.

Šimon Veselý

Dne 2. října 2015 byla třída 3.J na divadelním představení O líné babičce v divadle v Dlouhé.

Ta babička nebyla tak líná, protože měla škapulíř, ve kterém měla svá nevyplněná přání. A tak si řekla, že si je bude plnit.

Jedno z jejich přání bylo: Naučit se potápět. A tak si objednala vrtulník, který ji odvezl na ostrov do Atlantiku a tam si pronajala chatku. A hned ráno se setkala s Igorem Vousatým. A když se seznámili, dal Igor babičce kbelík a do něj dal: písek, sůl, trochu odpadků, sardinky a tuňáka. Pak dal babičce šnorchl a brýle a babička dala hlavu do kbelíku. A najednou babičce zazvonil mobil a Igor jí ho dal k šnorchlu. Volali jí její děti a ptali se jí: „Babi, kde seš?“ „V Atlaniku“, odpověděla babička. „To je nějaký hotel?“ „Ne, já jsem v Atlantickém oceánu a učím se potápět“. „No, tak už by ses mohla vrátit, ne?“ A než babička stačila odpovědět, Igor jí vzal mobil a řekl: „Volaný účastník není dostupný.“ Druhý den měli jít do moře. Spustilo se plátno a vypadalo to, jako doopravdivé. Nad plátnem měli hlavy.

Čtenář na jevišti

Třída Chroustů (3. CH) se v září přihlásila do projektu Čtenář na jevišti. Projekt pořádala společnost Svět knihy v rámci kampaně na podporu četby knih Rosteme s knihou. Hlavní náplní projektu je práce s knihou, zpracování literárního textu a scénické čtení – často označované jako Listování. Do letoš-

Potom dali hlavy pryč a na plátně se to začalo promítat. Viděli tam rybičky, mořské koníky, chobotnice a všechno, co do moře patří. Potom letěla babička zpátky domů. Na tomto představení se mi také líbily písně. Doufám, že brzy půjdeme na další tak hezké divadlo, jako bylo toto.

Anna Hradcová

V pátek 2. října jely Ještěrky do divadla v Dlouhé na představení „O líné babičce“, která ve skutečnosti nebyla ani trošililinku líná, spíše hrozně akční.

Vždy, když si něco přála, napsala si to na papírek a strčila do škapulíře. A teď si ta přání chtěla splnit. Jedno přání bylo „rozlousknout tajemství počítače a internetu“. Tak šla do počítačového kurzu pro babičky a dědečky. Tam jim instruktor řekl, aby se ohnuli pod stůl a zapli obrazovku. To bylo pro někte-

ré těžké, a tak to za ně musel udělat sám. Potom je ještě upozornil, že nad klávesnicí se nejí. V tu chvíli to všechny přestalo bavit a odešli, jen babička zůstala.

Na konci učení jí instruktor dal test. Měla na internetu něco koupit. Babička to měla za chvíli hotové. Instruktor se v údivu zeptal, jestli to, co si koupila, opravdu chtěla koupit. Babička po pravdě řekla, že prostě klikala a klikala, až se doklikala, a že ani neví, co si koupila. Instruktor chvíli mlčel a pak prohlásil: „Váš test je hotový! Koupila jste si 30 velkých sudů ropy, čekají na Vás v přístavu v Hamburku.“ A tak si babička splnila další přání.

Tento příběh se mi hróóózi-tánsky líbil.

Klárka Poslední

ního ročníku se přihlásilo 109 souborů. Naše třída si pro projekt vybrala knihu Aleny Kastnerové O líné babičce. Všem dětem děkuji za pečlivou přípravu, spolupráci a i přesto, že jsme nebyli vybráni mezi pět finalistů, jsou pro mě všichni vítězové. Během práce byly děti velmi aktivní, jejich snaha a zápal

byly úžasné. A snad se nám také podařilo udělat pár dalších kroků k samostatnému čtení.

Daniela Kohoutková, 3. CH

Začali jsme v říjnu. Mně se líbilo, že jsme mohli mít kostýmy. Ale nelíbilo se mi, že jsme museli mít hůlky. Bylo to fajn a chtěl bych to zkusit

ještě jednou.

J. Kohák

Listování je taková věc, dělá se to takhle: Vezme se kniha, ze které chcete listovat, přidáte scény a máte hotovo. Stačí jen zahrát. Není to tak jednoduché, musí se to dlouho nacvičovat.

M. Vokrouhlík

Dělali jsme listování pro projekt Čtenář na jevišti. Nacvičovali jsme čtyři kapitoly: Naučit se lyžovat, Vylézt na nějakou osmitisícovku, Řídit nejrychlejší auto na světě, Rozlousknout tajemství počítače. Hrozně mě to bavilo. Byl jsem učitel lyžování.

L. Grulich

Listování je to, že máte knihu v ruce, čtete a u toho hrajete. Mně se nelíbilo, že jsem musela mít sukni, ale jinak se mi to moc líbilo. Nejvíce se mi líbila kapitola Vylézt na nějakou osmitisícovku.

K. Navarová

Animování

Dne 12. 11. jsme v rámci volitelného předmětu Film a literatura měli možnost si vyzkoušet animaci vlastního filmu. Přišli k nám do hodiny již výše řečeného volitelného předmětu paní s pány, kteří pracují ve společnosti AniFilm, která se zabývá animovaným filmem a jeho výrobou. Přinesli si

s sebou mnoho příslušenství, nezbytné k animování filmů. Od počítačů až po fotoaparáty, na které se film v podobě fotografií zaznamenával. Poté se počítač postaral o to, aby fotografie, seřazené za sebou, daly dohromady celý film. Nutno podotknout, že jsme si vyzkoušeli dva druhy animace, tedy pixilaci a ploš-

kovou animaci. Výsledkem tříhodinového předmětu byl náš vlastní animovaný film, který jsme naanimovali z našeho předem vymyšleného námětu. Výsledek mě velice mile překvapil a celé animování mě velmi zaujalo.

Daniel Hudek
9. M

Foto: designportal.cz

Adventní jarmark

Ve středu, 18. listopadu, se na naší škole konal tradiční adventní jarmark. Podíleli se na něm jak žáci, tak pedagogové, kteří svým svěřencům vydatně pomáhali. Organizace jarmarku se tentokrát ujala třída 7. T. Jarmark byl doprovázen bleším trhem v suterénu budovy.

Příprava byla celkem náročná, ale to nám bylo již od začátku jasné. Nejprve jsme se, jako každá třída, museli domluvit, co kdo na jarmark přinese a také jsme vyrobili plakáty. Pak přišel den D. Každá třída si lavičky i zboží připravila sama. Po druhé hodině se do školních prostor začaly hrnout davy lidí a kolem půl třetí už bylo plno. Moje první služba, která trvala od 14:00 do 14:30, zahrnovala úklid prvního patra. Nic moc se nedělo, tak

tam moje skupina dřepěla a každých pět minut obcházela třídy, aby zjistila, zda je co uklízet. Takhle to šlo pořád dokola. Zajímavější to začalo být, když naše úklidová služba skončila a my se vydali nahoru, kde jsme v jedné třídě prodávali toasty a Soda-Stream. Obchody se dařily, toasty docházely, a kelímky (bylo jich 147) jsme museli umývat, jak byl é nápoje velký zájem. Pan učitel Fellingner asi neměl co na práci, tak se rozhodl, že si obejde jarmark s fotoaparátem v ruce. Vyhnout se mu, bylo téměř nemožné. Já, zaměstnaná prací, jsem se před objektivem jeho fotoaparátu snažila ze všech sil skrýt, ale určitě tam nějakou tu fotku se mnou jistě má. Jako správná kuchařka, jsme museli námi připravená díla ochutnat. Za

sebe musím naše výtvary pochválit, a návštěvníkům očividně také chutnalo. Konkurencí nám byla paní učitelka Široká, protože její třída prodávala párky v rohlíku. Ve třídě se to hemžilo lidmi, takže když jsme měli jít do protější třídy, prodírali jsme se davy. Naproti jste mohli narazit na prodej různých výrobků, buchet, bábovek apod. Jelikož se tam netvořily tak velké davy, prodávalo se tam mnohem klidněji a lépe. Celý jarmark končil kolem páté hodiny, naše třída se však ve škole zdržela déle kvůli úklidu. Jarmark bych hodnotila jako vydařený. Naše třída vydělala 3400 Kč. Opět jsme se překonali. Celá škola vydělala kolem 91 665 Kč.

Sára Jankovičová
7. T

Foto: Tomáš Fellingner

Téma: Vánoce

Jak zvoneček hledal svůj stromeček a další vánoční příběhy

Jak zvoneček hledal svůj stromeček

Byl jednou jeden vánoční stromeček a na něm byly zvonečky. Každý zvoneček byl jinak barevný a jeden z nich vyprávěl o svém dobrodružství: „Byl jsem osamělý zvoneček a žil jsem na starém stromě. Byl tak starý, že jednoho dne spadl, a tak jsem musel hledat nový. Rozhodl jsem se jít do města a najít vánoční strom, který bude hezčí než ten starý.

Cesta byla namáhavá, musel jsem se brodit sněhem, až jsem nakonec do města došel. Prošel jsem domy i obchody, ale žádný strom se mi nelíbil. Až jsem dorazil k jedné škole a koukám přes prosklené dveře na krásný vánoční stromeček, na kterém visela spousta barevných zvonečků a okolo stála kupa dětí. Zardoval jsem se, že budu mít hodně kamarádů a budu i užitečný. Budu dělat radost dětem!”

Kdybyste mě hledali, jsem ten modrý s červenou mašlí a s hvězdičkami. Visím úplně dole, výš jsem totiž nevyskočil. Už se moc těším na Vánoce.

Eliška Hercoková 6.V

Co si povídají zvonky v ZŠ Jižní

Jedné noci – v jedné z předvánočních – se v ZŠ Jižní odehrálo něco pozoruhodného. Oživily zvonky na vánočním stromečku a začaly vyprávět svůj příběh. Nejdříve se rozpovídal zvoněk, který měl na sobě zavěšeného bílého lachtana.

„Když jsem se jednoho dne probudil, byl jsem bílý a nic zajímavého na mně nebylo – tomu se říká začátek života zvonku. Nikdo se se mnou ne bavil, a tak jsem se vydal hledat na jih nové přátele. Šel jsem, plavil jsem se a opět šel, až jsem doputoval na nějaké velké studené místo. Pořádně jsem se rozhlédl, abych nepřehlédl své možné budoucí kamarády. Nikoho jsem neviděl, až na malého lachtana, který volal o pomoc. Doběhl jsem k němu a zeptal se ho na jméno. Bibi, odpověděl mi. Začal jsem tedy zvonit na celé kolo, tak, aby mě lachtaní rodinka uslyšela. Naštěstí po chvíli volání nás lachtaní rodina našla a mnohokrát mi za nalezení mládeže děkovala. Za odměnu mi dali tento amulet, abych se nikdy neztratil.”

Všechny zvonky zazvonily a znamená toho, že se jim příběh líbil.

A začal vyprávět další zvoněk, který měl na sobě oranžová pířka. „Na počátku jsem se jako každý jiný zvoněk probudil. Byl jsem ale v ptačím hnízdě! Vedle mě ležela vajíčka. Byl jsem docela vyděšený, když ptačí máma odlétla a ptáčata se začala zoufale zvonit. Začal jsem zoufale líhnout. Ptačí máma se otočila a okamžitě se k hnízdu vrátila. O ptáčata se postarala a mně darovala odměnu – pířka – přesně ta, co mám na sobě. Prý jsou kouzelná – když si budu přát, abych letěl, tak poletím.” Zvonky se zatajeným dechem zazvonily a také se rozhodly k vyprávění.

Simona Dobešová 6.V

Jak se dělají zvonky?

To byste neřekli, kolik dobrodružství zažijí polystyrénové zvonky, než dojdou od výrobců až k vám domů na stůl, abyste ho mohli ozdobit. Nejprve se vytvoří formička a posléze se tam nalije zvoneček v tekutém stavu jako bílá lepkavá hmota. Pak se formička dá do lednice. V lednici je jednomu

zvonečku smutno, to když je jich tam více, to už je jiná! Zvonky řvou jeden přes druhého a pořádně si zprvu ani nerozumí. Po chvílce ale hluchet přestanou. Ani se jim nedivím, víte, jak musí být namáhavé hulákat přes celou lednici? Po vyndání z lednice je vyprostí z formy, zabalí do krabic a naloží do auta. A teď byste měli slyšet ten rozhovor, jeden spustí: auuuu, nemačkej se na mě tolik, už takhle tady máme málo místa, druhý, proč se na mě lepší... A jedou třeba i přes sedmero hor, jen aby udělali zvonkovou radost všem lidem po celém světě. Když

konečně dojedou na určené místo, zvonečky si ulevují: ahhh ta cesta velmi drncala- a kopeček nahoru a zase dolů a pak prudká zatáčka doprava, doleva... A to se opakuje celou cestu a do toho ještě ten strašný zápach aut. Jiné už je, když jsou zvonky v domečku, voní cukroví, hrají koledy a nikde žádný hluk ani zatáčky, vánoční atmosféra a zvoneček se připravuje na ozdobení. Před zdobením si zvoneček začne představovat: bude ze mě modrý zvoneček posypaný třpytkami jako když z nebe padají vločky a pokrývají celou krajinu od města až do

vesnice na farmu, kopce, hory, údolí a zase zpět do města. Nebo snad ze mě bude zvoneček vypadající jako lachtan, emu, lev nebo žába? A co třeba kdyby na mě přišpendlili slupky od oříšku? Pravda trochu by to bolelo, ale za tu nádheru, co bych na sobě pyšně mohl nosit, by to stálo. Nebo snad bych byl obvázan barevnými stužkami jako vánoční dáreček? Možností je opravdu, ale opravdu hodně. Stačí jen zapojit svojí fantazii a začít zdobit. A jak vy jste ozdobili svůj zvoneček?

Emma Beňová 6.V

Foto: Tomáš Kellingner

Vánoce ve světě

Jak je všem známo, každý rok, 24. prosince slavíme Vánoce. Jde o svátek, který je všude uznáván, každá země má však své vlastní tradice. U nás jsme zvyklí na pečení tradičního cukroví a dárky, které nám nosí Ježíšek.

Jak se ale tento svátek slaví jinde?

V Itálii se Vánoce nesou v mnohem klidnějším duchu, než si většina lidí myslí.

S vánoční výzdobou se nepospíchá a tak, jako je u nás nejdůležitější vánoční stromek, v Itálii jsou mnohem důležitější Jesličky.

Nejpodstatnější rozdíl ovšem zaznamenáme v tom, kdo roznáší dárky. Italské děti

prý obdarovává čarodějnice Befana. Dárky ale dostanou jen hodné děti, na ty zlobivé čeká jen uhlí. Kapra bychom v Itálii asi hledali marně.

Obvyklý vánoční oběd je až na deset chodů. Nejběžnějším jídlem jsou mořské plody.

Ve Španělsku se slaví podobně jako u nás. Vánoce se tu konají 24. prosinec, populární jsou i vánoční trh, a samozřejmě můžeme počítat i s vánočními stromky. Na dárky si ale děti musejí počkat až do Tří králů, kteří ve Španělsku dětem přinášejí dárky až 6. ledna. Můžeme se tu setkat i s poněkud zajímavým vánočním zvykem. Španělské děti se v prosinci starají o duté polínko zvané

Caga Tió, které má namalovaný obličej a sedí pod plachetkou. To vše pro to, aby se na Štědrý den polínko mohlo „vykakat“. Rodiče ho totiž předtím naplní sladkostmi.

Jako poslední z něj musí vypadnout slaneček nebo česnek, aby děti věděly, že se Caga Tió už vyprázdnilo. Tradičním pokrmem je obvykle jehněčí nebo treska. V Rusku se slaví Vánoce až 7. ledna, protože jejich církev stále používá Juliánský kalendář. Dárky dětem naděluje Děda Mráz.

Sára Jankovičová
7. T

Jak tráví Vánoce učitelé ZŠ Jižní

Jelikož se blíží Vánoce, zajímalo redakci

Kiwimagazínu, jak tráví Vánoce někteří z učitelů, co si přejí k Vánocům a zda si dávají nějaká novoroční předsevzetí.

Otázky:

Jak nejraději trávíte vánoční svátky?

Co byste nejraději našli pod vánočním stromečkem na Štědrý den?

Dáváte si nějaké novoroční

předsevzetí?

Paní učitelka Bílková:

1. Nejradši trávím Vánoce v kruhu rodiny.
2. Tak samozřejmě zdraví a pohodu.
3. Ne.

Pan učitel Brabec:

1. Nejradši si užívám odpočinku a klidu.
2. Samozřejmě nějaké překvapení.
3. Nedávám, protože ho ni-

kdy ho nesplním.

Pan učitel Valášek

1. V klidu s rodinou, přítelkyní, dobrým cukrovím a filmy, nikoli ovšem pohádkami.
2. Ponožky a svetr.
3. Nedávám si žádná předsevzetí, člověk se má snažit celý rok a ne jen na začátku roku.

Paní učitelka Červenková

1. S rodinou, dětmi, rodiči, mám ráda snůh, pohádky a

hlavně si ráda odpočinu mimo Prahu. Jsem raději v malém městě.

2. Kniha nebo společenská hra.
3. Ne. Dávám si je průběžně.

Pan učitel Zikeš

1. Určitě doma, v domácí rodinné pohodě.
2. To se nedá tak konkrétně říct, každopádně nějaké vtipné překvapení. Určitě by se mi líbila nová mikina EPICA.
3. Ne.

Paní učitelka Kaudersová

1. S rodinou, ve vánoční Praze.
2. Ježiši, holky...no, asi nějaké překvapení.
3. Ne, nikdy jsem ho nespínila, a tak mě to omrzelo.

Pan učitel Nedelka

1. S rodinou...
2. No nevím...asi nějaké knihy o historii.
3. Připravit výuku tak, aby děti bavila.

Paní učitelka Štefková

1. Doma – v klidu a pohodě, popř. na chalupě na horách (v případě sněhu).
2. Nemám žádné přání, ale pokud by to šlo, tak hodné a chytré Štíky (7.Š) J
3. Předsevzetí si nedávám, pokud se k něčemu rozhodnu, tak se do toho pustím hned.

Paní učitelka Hamsová

1. S rodinou a přáteli. A v přírodě – nejlépe zasněžené. J
2. Hodila by se spousta věcí, ale o dárky ani nejde. Hlavně, že se všichni sejdeme a vše proběhne v klidu.
3. Ani ne. Předsevzetí je dobré si dávat kdykoli, kdy je to potřeba ne jenom na Nový rok.

Pan učitel Kraft

- 1) Štědrý den budu jako každý rok trávit se svými rodiči, moje žena zase s těmi svými tak, jak jsme byli doposud zvyklí a vyhovuje nám to. Změna určitě nastane, až budeme mít potomka. Vánoč-

ní svátky jsou však poměrně dlouhé, takže se budu snažit navštívit veškeré příbuzenstvo.

- 2) Nic konkrétního pod stromečkem hledat nebudu. Potěší mě i maličkost. Dárky již pro mě nejsou tím hlavním tématem Vánoc.
- 3) Novoroční předsevzetí nebude. Pokud chci něco změnit, nečekám na Nový rok.

Pan učitel Fialka:

- 1) Již od dětství v zásadě stejně - s rodinou. Tudíž těžko říci jak nejradší, když je to pořád to stejné.
- 2) Co chci, to si koupím sám během roku. Většinou se jedná o knížky z antikvariátu. Pod stromeček si je již nebalím.
- 3) Mám v plánu si žádné předsevzetí nedávat. Nikdy jsem žádné nedodržel.

Redakce

Tipy ze školní kuchyňky

Vanilkové rohlíčky

50 dkg hladké mouky
30 dkg tuku (Hera, máslo)
20dkg mletých nebo strouhaných oříšků (vlašských)

10 dkg cukru moučka
1 vejce+ 2 žloutky

Těsto zpracujeme, necháme odležet v lednici.
Z připraveného těsta tvaruje-

me malé rohlíčky, pečeme v troubě a horké obalujeme v moučkovém cukru s vanilkou.

Vánočka

0,5 kg hladké mouky
150g másla
100g cukru moučka + 1 vanilkový cukr
42g droždí
¼ l mléka
1 vejce+2žloutky
špetka soli
mandle, hrozinky, citronová kůra

Noemova archa

V listopadu jsem s rodiči navštívil výstavu Noemova Archa v Národním muzeu. Výstava je inspirovaná biblickým příběhem o Noemovi, který zachránil před povodní všechny druhy zvířat. V prostorách Národního nového muzea je vystavena spousta druhů zvířat z různých částí světa. Celou

Do mouky přidáme roze-
hřáté máslo, kvásek- vykynuté droždí (v hrnečku trochu vlažného mléka, trochu mouky, špetka soli, špetka cukru a kvasnice), cukr, vejce, citronovou kůru a mléko. Vypracujeme tuhé těsto a přidáme hrozinky. Necháme kynout. Pozor, kyne docela pomalu!

Upleteme vánočku a opět necháme chvíli kynout (jednu velkou nebo dvě menší), potřeme rozšlehaným vejcem a posypeme sekanými mandlemi. Do středu zapícháme špejle, aby se nám vánočka nerozjela. Pečeme pozvolna, velkou přibližně hodinu, menší asi půl hodiny.

výstavou provází racek a želva. V expozici můžete vidět i již dávno vyhynuté druhy živočichů. Dozvěděl jsem se, že v Čechách žije na Třeboňsku los evropský. Narazit jste mohli i na vycpaného ledního medvěda z pražské zoo nebo na různé druhy mořských živočichů. Mně se nejvíce líbil vycpaný

žralok. V rámci výstavy se na plátně promítal film o zvířatech z celého světa. Výstavu bych ohodnotil jako velice podařenou.

Daniel Pícl,
5. B

Foto: informuj.cz

Recenze: Fakjů, pane učiteli 2

Ve středu 29. října se konala premiéra filmu Fakjů pane učiteli 2, protože první díl se mi opravdu líbil tak jsem se vydal i na ten druhý. Druhý díl navazoval na ten první. Ve druhém díle byl hlavním tématem školní výlet do Thajska. Škola potřebuje získat granty od Ministerstva školství, proti

ní se však postavilo gymnázium na velmi vysoké úrovni. Gymnázium v Thajsku vlastní vesnici, která je luxusně vybavená a vydělává škole 75% výdělku vesnice. Jenže to vede učitel ne úplně legální cestou. Zeki však do medvídka uschoval diamanty pro, které se vydal právě do Thajska,

kde se je snaží získat zpět. Jak tento příběh dopadne? To se dozvíte ve filmu Fakjů pane učiteli 2.

Jakub Rychlý
8. P

8. ročník v ZOO

Ve středu 4. listopadu se všechny 8. ročníky vydali do Pražské ZOO. Tématem této návštěvy byla etologie zvířat, což znamená: věda o chování zvířat. K naší třídě byl přidělen jeden velmi mladý průvodce, který nám spíše povídal o lidech než o zvířatech. Naší první zastávkou byl výběh plameňáků, ve kterém nám průvodce povídal, o tzv. stádovém chování což znamená, že co udělá jeden tak se

snaží napodobit většina (u plameňáků zrovna stání na jedné noze). Toto stádové chování se však neprojevuje pouze u zvířat, ale také u lidí. Typickým příkladem je třeba pražské MHD, když např. vystupujete z metra a víte, že vám jede za minutu autobus tak se rozeběhnete, jenže se nerozeběhnete pouze vy ale všichni ostatní, kteří spěchají na autobus. Další zastávkou byli např. opice u,

kterých jsme si povídali o tzv. mateřské roztomilosti, kterou můžeme pozorovat třeba u mláďat různých zvířat (reakce lidí je např: „jééé,júúúú,...“). Tahle návštěva ZOO se mi výjimečně líbila a rád bych se do ZOO podíval znovu.

Jakub Rychlý
8. P

Pražský glóbus

V říjnu již tradičně proběhlo na naší škole školní kolo zeměpisné soutěže Pražský glóbus. Soutěž se skládá ze dvou částí – teoretické a praktické (práce s atlasem). Každá část trvá 45 minut.

V kategorii A (6. a 7. ročník) se zúčastnilo soutěže celkem 29 dětí. Vítězem se stal Vojtěch Lančarič ze třídy 6. V.

V kategorii B (8. a 9. ročník) soutěžilo 20 žáků a žákyň. Nejvíce bodů ve školním kole získal Jan Švejda ze třídy 8. R.

Vítězové školního kola v obou kategoriích postoupili do celoměstského kola, které se konalo ve dnech 23. a 24. listopadu ve Stanici přírodovědců na Smíchově.

Vojtěch Lančarič obsadil 43. místo ze 62 žáků, Jan Švejda skončil 46. z 57 soutěžících ze základních škol a gymnázií.

Ing. Lenka
Bílková

Čteme pro kuře

Podpořte Kuře nejen přečtením dětské knížky.

Garantem pomoci a organizátorem čtecího maratonu je sbírkový projekt Pomozte dětem Nadace rozvoje občan-

ské společnosti a České televize, Čtení pomáhá a Nakladatelství Albatros.

Děti 2. L se setkaly s Kašpárkem v rohlíku a Michaelou Fišarovou. Četlo se z knihy

Náš dvůr má tajemství a Postřelená kniha. Dítě, které přečetlo úryvek, plácló někomu dalšího, kdo ve čtení pokračoval.

Naše třída předala částku

1810Kč.

Ráda bych poděkovala všem rodičům a zároveň pochválila děti. Lachtani vytáhli ze svých pokladniček část naspořených peněz a věnovali je na konto Pomozte dětem.

IRENA ČERVENKOVÁ

LINDA FELGROVÁ: Čtení pro kuře bylo překrásné a záživné.

ELIŠKA VALTEROVÁ: Četlo

se z knihy *Náš dvůr* má tajemství. Zpívali jsme písničky Kašpárka v rohlíku. Já jsem skákala a tancovala. Spisovatelka Míša Fišarová nám podepsala knihu.

NIKOLA SEDLÁČKOVÁ:

Každý jsme měli dát nejméně 30Kč. Někteří z nás vytáhli ze své kasičky, aby nám peníze nemuseli dávat jenom rodiče.

JÁCHYM VÍŠEK: Natáčela nás kamera. Byli jsme v televizi.

KLÁRA SOUKUPOVÁ: Já jsem dala 130Kč. Zazpívali jsme si písničky. Byl tam Kašpárek v rohlíku. Bylo to moc pěkné.

Lachtani

Foto: Irena Červenková

nejrůznější věci, neustále jim naslouchat – to dá někdy opravdu dost velkou práci. Odměnou však pro mne je občasný výrok z jejich strany, který mně skutečně rozesměje. Školu však vnímám jako celek, který tvoří samozřejmě všichni pracovníci a spolupráce je nezbytnou podmínkou.

Co máte na vaší práci nejradši?

Už jsem na tohle odpovídal v předešlé otázce - víceméně, je to ta kreativita.

Co jste dělal před tím, než jste začal učit?

Vyučoval jsem na Slezské univerzitě jako externí pedagog. Podnikal jsem, byl jsem majitelem sportovního centra a dvou výživových poraden v Opavě a v Ostravě.

Jak jste se zařadil do nového kolektivu? S kým jste navázal nejbližší vztah?

Přes svoji povahu extroverta nemívám se zařazením do

Rozhovor: Pan vychovatel

Tomáš Mrkva

Co vás baví na vaší práci? Je těžké být asistentem/ vychovatelem?

Práce asistenta pro mne představuje především spokojenost žáků, kterým se snažím nejrůznějším způsobem usnadnit pochopení dané učební látky, potažmo se s nimi pak radovat nad dobrým hodnocením. Na práci vychovatele nejvíce obdivuji variabilitu a

možnost projevit svůj kreativní přístup. Již v minulosti jsem krátkodobě tuto činnost vykonával, nicméně nešlo o tak mladé děti.

Práce vychovatele, kterou taktéž v současnosti vykonávám je náročná, dovolil bych si tvrdit, že možná i o něco víc, než práce učitele. Udržovat zhruba třicet dětí v relativně klidném stavu po celé odpoledne, tvořit s nimi

jakéhokoliv nového kolektivu většinou problém, takže mohu říct, že i na této škole vše dopadlo dobře. Užší vztah jsem navázal s mnoha vychovateli, ale také s osobami z řad pedagogů.

Odkud pocházíte? Co vás přivedlo do Prahy? Jak se vám v Praze líbí a u nás na škole líbí?

Pocházím z hlavního města Slezska, a to z Opavy. Do Prahy mně přivedla touha po změně, po tom zkusit si něco nového. Co se Prahy týče, znám ji dobře po stránce kultury, jezdíval jsem sem často se studenty střední školy, na které jsem dlouhá léta působil, líbí se mi na ni tedy její možnosti se realizovat.

Co jste chtěl dělat jako malý kluk?

Chtěl jsem být strojívdcem.

Jste zadaný?

Tak tuto otázku bych od redakce nečekal, nicméně odpovím na ni – ano jsem.

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo?

Mám spoustu oblíbených jídel, za všechny bych asi jmenoval bifteky ze svíčkové s oblohou.

Jíte mrkev?

Vtipálci. V syrovém stavu je pro mne paradoxně alergen. ZŠ Jižní IV. je opravdu pěkná a čistá škola, dominantou je pak skutečně krás-

ná zahrada a její vybavenost, ta mne opravdu dostala.

Jaké máte záliby?

Rád cestuji do zahraničí, mám rád slunce a moře. Chodím za kulturou (divadlo, kino, výstavy). Mezi mé záliby patří samozřejmě i sport.

Jaký sport děláte?

Ve svém volném čase se věnuji jízdě na In-line

bruslích, chodím plavat, nejvíc však jezdím na stacionárním kole – Spinning.

Co je bosucare a Indoor cyclingový program? Jezdíte na kole?

BOSU® Core je cvičení pro všechny věkové skupiny, je zaměřeno na posílení centra těla (hluboký svalový stabilizační systém). Řadí se k pomalým formám cvičení,

vede k efektivnějšímu zapojení svalů středu (core) a posílení kosterního svalstva všech svalových skupin. Hlavní a zároveň jedinou pomůckou je Bosu Balance Trainer (polomíč).

Indoor cyclingový program neboli Spinning SPINNING®, tedy skupinová jízda na stacionárním kole (SPINNER®), prováděná za vedení instruktora a za „zavřenými dveřmi“, se stala kondičním fenoménem posledních let, a to zdaleka nejen mezi cyklisty. Lekce SPINNING® programu je určena všem bez rozdílu věku (nad 15 let), pohlaví, kondice a bez ohledu na dosavadní zkušenosti a schopnosti. Na hodině můžete trénovat po boku zkušeného závodníka či člověka, který jezdí jen rekreačně nebo na skutečném kole nikdy neseseděl. Protože každý z vás je jinak zdatný, je SPINNING® program příležitostí naučit se plánovat si trénink, převzít zodpovědnost sám za sebe, plnit svůj tréninkový plán a směřovat k cíli, který je před vámi, ať je to závodní sezóna, či dobrý pocit z toho, že zvládnete mnohem snadněji kopec, který vám ještě nedávno dělal problémy, nebo chcete jen shodit pár kilogramů nadváhy. Obě tyto lekce vedu jako instruktor a to již řadu let,

v současnosti působím tedy v Praze, kde si hledám své věrné klienty.

Na kole si taktéž občas vyjedu i do přírody, momentálně však nemám na čem, kolo mi před odstěhováním do Prahy bylo odcizeno.

Jaký filmový žánr máte rád?

Máte nějaké oblíbené filmy?

Čtete nějaké knihy? Jaké?

Miluji komedie, thrillery, akční filmy, za všechny uvedu „bondovky“. Přiznám se, že knihy čtu zřídka, spíš jsou to časopisy, ale jde o odborné publikace.

K jakému chodíte kadeřníkovi? Vymýšlíte si své účesy sám?

Nemám nikoho vyhraněného, v Opavě tomu tak bylo, ale v současnosti nikoliv. Kreativita ve stylingu je už u mě poněkud omezená, vlasy totiž s věkem poněkud prořídly.

Kolik gelu spotřebujete na svůj účes? Jakou značku gelu kupujete? Jak dlouho vám trvá, než si vytvoříte svůj účes?

Gel nepoužívám, lepší je vlasový pudr a pasta J. Styling mi trvá přibližně 5 minut.

Jak se těšíte na Vánoce? Kde budete slavit Vánoce? Jaká je vaše nejoblíbenější vánoční tradice?

Neznám člověka, který by tyto svátky neměl rád a netěšil by se na ně, ani já tedy netvořím výjimku. Slavit je budu společně s rodinou u nás v Opavě. Nejvíce z tradic si užívám asi strojení vánočního stroměčku a tradiční pokrmy.

Bc. Tomáš Föllinger

Hrátky s vyjmenovanými slovy

O mazaném mývalovi a mydlinkovém strašidle

Jednoho krásného dne se v Myším Mýtě probudil mýval Honza a jako každé ráno šel před svůj mlýn a začal se umývat. „Dnes je voda ale obzvláště studená,“ řekl si a šel se do mlýnice nasnídat. Na stole už na něj čekal makový závin. Mlíčko tam ale nenašel, a tak musel utíkat do komůrky. Do mlýnice se zatím nachomýtl nějaké obrovské stvoření. Vypadalo, jako když někdo sní mýdlo, a pak kolem sebe pouští samé mydlinky. Mýdlové stvoření snědlo závin a prchlo pryč z domu. Mezitím

se vrátil mýval Honza a řekl: „Kde je můj milovaný závin? Asi ho ukradl nějaký zlý zloděj!“, a rychle usrknul mléko. „Kouknu se do novin,“ řekl si. Ale nic takového makového tam nebylo, jen smyčkový koncert, že se jedna myš nachomýtl na silnici, a že několik myší mrzlo v hotelu Myš-town kvůli nedostatku dřeva na letošní krutou zimu. Mýval Honza si náhle vzpomněl, že strašidla chodí vždy v čase nějakého jídla. A tak si ten neomylný mýval vymyslel léčku. Nastražil nad dveře kyblík s vodou. Až je zloděj otevře, tak se na něj voda vylije. Najednou odbilo dvanáct. Mýval Honza rychle

před mlýnem uvařil silný a voňavý vývar z bylinek a dobré mrkve od paní Hlemýžďové a pana Hmyzáka. Lahodný pokrm odnesl do mlýnice. Uslyšel kroky, již se otevřely dveře a v nich stála ošklivá hromada bublin. Mýval Honza se začal smát! Poznal totiž svého tatínka Bědu. Mýdlové strašidlo bylo odhaleno. Mýval Honza dal promoklému otci silný vývar a povídali si o tom, co se vlastně přihodilo. Tatínek Běda se ráno nestihl omýt z mydlinek a musel spěchat do práce. To on v letu snědl Honzovi makový závin. Žádné strašidlo, obrovské a ošklivé! Táta Běda pak šel namlít

obilí na chleba. Když se večer maminka vrátila z květinářství, všechno jí řekli a měli se náramně. Jestli se nemýlím, tak tam v Myším Mýtě melou dodnes.

Vilém Kolář, 4. E

Jen zdánlivě nesmyslný příběh z Litomyšle

S užitím co největšího množství vyjmenovaných slov po M a slov příbuzných.

Byl jednou jeden hmyz, který byl velký asi jako lidé. Ten hmyz byl hmyzožravý i lidožravý. My lidé jsme však byli na omylu a myslili si, že je právě jen žroutem jiného hmyzu. Tím pádem hrozilo, že jeho rozmnožení za chvíli způsobí vymýcení všeho lidu. Naštěstí jsme rychle odhalili svou mýlku. Vždy za dva dny si lidé našli umývárnu, kde bylo umyva-

dlo, mýdlo a sprchy. Důkladně se namydli a osprchovali, protože si mysleli, že je ochrání mýdlová voda. Ten nebezpečný hmyz žral i zvířata. Zbývalo jich už jen pár. Mývalové, myši, hlemýždi a slepice. Šířil se zvláštní úkaz: ještě před tím, než lidé zemřeli kvůli strašnému hmyzu, všude zamykali. U kováře v uzamčené dílně zůstal rozdmýchaný oheň. Po čase umřely i slepice, hladem. Všude poletovalo peří a chmýří. Najednou se na zem nachomýtl jakýsi duch a hmyz zabil. Nebudu Vámi dále smýkat, vše se událo v Litomyšli.

Tomáš Maleček, 4. E

O myších a jednom hlemýždi

Byla jedna myš, jež měla za manžela hlemýžďe. Měli spolu tři malé myši. Ta se měla jednou koupat

v umývárně, ale nechtěla se vůbec namydřit. Proto jim maminka myška řekla: „Co si o nás asi tak pomyslí naši sousedi! Ach jo, mám já to s vámi ale starost.“ Pro sebe si ale pravila: „Já to takhle nenechám. Namydím vás, i kdybyste kvůli tomu pomysleli, že jsem zlá!“ Vzala jednu myšku po druhé a mydlila je, až z nich padaly špinavé mydlinky. Myšky se na sebe podívaly a hrozně se podivily, když zjistily, že jsou úplně čisté. Úplně, dočista čisté. Nemýlily se. Mamince pěkně poděkovaly, že je tak hezky vymydčila. Od té doby už nikdy nezloubily a vždy maminku poslouchaly. Otec hlemýžď je za odměnu bral na smyčcové koncerty k Přemyslovskému průmyslu.

Marie Baboráková, 4. E

Emu na cestách

Starý most z Mostaru

Nejznámější památkou bosensko-hercegovinského města Mostar je Stari most neboli Starý most. Je to most přes řeku Neretvu, která i v letních měsících zůstává velmi studená. Postaven již v roce 1566 bez použití

malty. Neboť byl v roce 1993 zničen, musel být znovu pracně postaven. V létě 2004 byl pak slavnostně otevřen. Na obnovení mostu bylo použito hodně původních kamenů, vylovených z řeky Neretva. Stavělo se navíc podle starých technik, opět bez malty. Most tvoří jediný oblouk, který ční do výšky 20 metrů.

Jeho povrch je vydlážděn tradičními hladkými oblázky, takže chůze po mostu je sice dosti těžká, zato výhled z něj na starou část Mostaru bývá chodcům odměnou. V blízkosti mostu se nachází tzv. Stari grad neboli Staré město, kde je spousta kaváren a občůdků s uměleckými předměty a

suvenýry. Také zde prodává obrazy moje teta, která je akademickou malířkou. My si každé léto koupíme u mostu skvělou zmrzlinu, a pak se po něm velmi opatrně vydáme procházet. Zajímavostí pro turisty jsou odvážné a nebezpečné skoky ze Starého mostu do řeky Neretvy.

✓ roce 2005 byl most zařazen na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.

Emma Veličová, 4.E

Neapol známá i neznámá

Město Neapol je třetím největším v Itálii co do počtu obyvatel, a také je považováno za jedno z jejích nejkrásnějších míst. Leží v Neapolském zálivu, mezi Vesuvem a vulkanickým územím Campi Flegrei. Neapol byla založena již v 8. století př. n. l. Po staletí byla oblíbena u různých dobyvatelů a panovníků římských, byzantských, normanských, španělských i francouzských. ✓ roce 1860 byla připojena k sjednocenému Italskému království. V blízkosti Neapole leží známé starodávné město Pompeje, které bylo v roce 79 n. l. zničeno výbuchem nedaleké sopky Vesuv. Neapol je proslulá svými hrady, paláci a muzei. Histo-

rické jádro města patří k architektonickým pokladům. V roce 1995 byla zapsána na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Město má největší počet sakrálních (tedy náboženských) staveb na světě. Jsou to nejrůznější kaple, kostely, baziliky, kláštery a katedrály. Neapol je však také neblaze proslulá svým špatným přístupem k čistotě ulic. Např. roku 1973 vypukla ve městě vlivem špatných hygienických podmínek epidemie cholery, během níž zemřelo 30 osob. Světově známá je určitě neapolská píseň Santa Lucia, která oslavuje malebný neapolský rybářský přístav Borgo Santa Lucia.

Alen Velič, 4.E

Jak jsem poznávala Japonsko

V listopadu jsem byla v Japonsku a chci se s Vámi podělit o pár zážitků, zajímavostí a zvláštností. Japonsko tvoří několik ostrovů. Japonsku se říká Země vycházejícího slunce. Červené slunce na bílém pozadí je i na japonské státní vlajce. Hlavním městem Japonska je Tokio. Tradičním oděvem do společnosti je v Japonsku kimono. Jukatu pak nosí

doma. Všichni Japonci mají černé vlasy, jen někteří purbertáci si je obarvují, aby se odlišili. Obyvatelé Japonska si potrpí na kvalitu. Mají skvělé vlaky, letadla, budovy, elektroniku, oblečení, tužky, papír atd. I jejich toalety jsou dokonalé jako všechno v Japonsku. Jsou po stranách vybaveny tlačítky, jimiž můžete ovládat teplotu spršky či proud vody. Japonci milují dobré jídlo a pití. Nejznámějším japonským jídlem je zřejmě sushi – kopeček rýže s rybou, zabalený v řase nori. Výborná je také tempura (zelenina v dozlato-va osmaženém těstíčku), nebo gohan (vařená lepivá rýže). Japonci jedí hůlkami. Je to sice těžké, ale dá se to naučit. Všude ve městech jsou na chodníku vystouplé žluté pásy pro slepce. Když jsou to rovné čáry, tak se nic neděje, a teprve ve chvíli, kdy se změní na tečkovaný motiv, značí to nevidomým překážku. Na všech místech slyšíte hudbu nebo zvuky: hraje to např. na semaforech nebo ve stanicích metra (každá se pyšní vlastní znělkou). ✓ Japonsku se mi moc líbilo a chtěla bych se tam ještě někdy v budoucnu podívat.

Marie Baboráková, 4.E

Lidice

To, co Vám chci vyprávět, se stalo během II. světové války, v roce 1942. Adolf Hitler již v předchozím roce jmenoval Reinharda Heydricha svým zástupcem pro Protektorát Čechy a Morava. Měl v zemi udělat pořádek. Reinhard Heydrich hned nechal zatknout a popravit mnoho Čechů. Prezident E. Beneš a britští spojenci se proto rozhodli, že do Čech budou poslání parašutisté, aby spáchali na Heydricha atentát. Byli vybráni Josef Gabčík a Jan Kubiš, Slovák a Čech.

Příprava se zdařila, ačkoliv byla velmi náročná. Bomba Jana Kubiše zasáhla Heydrichovo auto dopoledne 27. května 1942. Heydrich byl zasažen do zad a po několika dnech zemřel. Parašutistům se z místa činu podařilo utéct, ale ne nadlouho. V Lidicích tehdy žily rodiny Horákových a Stříbrných. Na gestapo došel dopis, ze kterého se dalo soudit, že atentát spáchali Josef Horák a Josef Stříbrný. Hitler nařídil, aby byly Lidice zničeny. Muži byli zastřeleni na Horákově statku. Ženy odvezli do koncentračních táborů. Některé

děti byly poslány na převychování do německých rodin. Zbylé děti byly v koncentračním táboře zavražděny jedovatým plynem. Dvaosmdesát nevinných dětských obětí nacistického zločinu dnes zachycuje bronzové sousoší sochařky Marie Uchytílové. Tímto referátem se vrácím k návštěvě lidického památníku, který jsme podnikli dne 18. října 2015 s mámou, sestrou a babičkou.

Lukáš Sedláček, 4.E

Pár doporučení od Datlíků

Tipy na výlety

Zajedte si před Vánoci do Vídně. Jsou tam úžasné trhy a blízko trhů je PRIMARK, tři patra oblečení za pár kaček. Ty trhy jsou třikrát větší než na Staroměstském náměstí, je tam přes 30 vánočních stánků. Tak ať se vám to líbí!

Kája Kozohorská 4.D

Stanice mladých chovatelů
Pokud máte rádi zvířata, tak tento tip je úplně pro vás. Můžete si tam vybrat domácího mazlíčka nebo prohlédnout zvířata, co tam mají. Mají tam klokana, krokodýli, emu... a další moc hezká zvířátka.

Lucie Zelenková 4.D

Co si zahrát?

Sims 4
Když je venku ošklivo a nemám co dělat, jdu si zahrát Sims 4. Je to klidná a pohodová hra, u které se zabaví každý. Můžete si vytvořit svého simíka, který udělá vše, co mu nakážete. Ale pozor! Simíci mění svou povahu. Mohou být např. flirtující, veselí apod. Mohou mít spolu také děti nebo je mohou přes počítač adoptovat. Děti mohou mít v případě, že nejsou teenageři. Jejich vývojová stadia jsou: dítě, teenager, mladý dospělý, dospělý

lý, senior. Když umřou, nalekněte se, protože přijde smrtka a vezme si jeho duši do podsvětí. Máte také omezený počet peněz, ale můžete si je i načítovat.

Elena Dúrasová 4.D

Age of War 2

Je to hra, ve které se snažíte porazit druhou základnu. Bitva probíhá v několika dobách: od doby kamenné až do budoucnosti. Když vám dojdou zlatáky a nemáte ani věž a zabijí vám poslední vojáky, které máte, můžete použít schopnost, kterou máte v každé době jinou. Sice vám to sebere xp, které potřebujete, abyste se dostali

do další doby, ale zachráníte se před zničením a získáte zlatáky na další vojáky. Můžete si postavit věž a na ní

nějakou zbraň pro případ, že by se vám dostali nepřátelé k základně. V prvním díle této hry najdete vlastně to

samé jako ve druhém. Je to hra na počítač, ale můžete si ji stáhnout i na mobil.

Jan Matějčák 4.D

Fenomén Star Wars

Někdo se v prosinci těší na Vánoce, jiní spíše vyhlížejí premiéru nové epizody Hvězdných válek, která má v českých kinech proběhnout už 17. prosince. O tom, co Star Wars (Hvězdné války) vlastně jsou, přináší článěk Jakub Zikeš ze 7. Š.

Star Wars je celosvětový fenomén, vytvořený režisérem Georgem Lucasem a jeho společností Lucasfilm. Celá (prozatím šestidílná) série se odehrává kdysi dávno v předaleké Galaxii, kde pospolu žijí Jediové, Sithové a mnozí jiní obyvatelé různých planet.

V celé šestidílné sérii sledujeme osudy mladého Anakina Skywalkera, který se stane rytířem řádu Jedi. Úkolem tohoto řádu je chránit galaktickou Republiku. Jejich odvěkými protivníky jsou Sithové. Jak Jediové, tak i Sithové dokáží ovládat mystickou Sílu, což je tajemná energie prostupující celý vesmír. Mladému Skywalkerovi je v I. epizodě této série předpovězeno, že nastolí rovnováhu Síle, proto je cvi-

čen v umění Jediských rytířů. Anakin však přejde na temnou stranu síly a stane se obávaným Darth Vaderem, zlým Sitem. Všemi šesti díly se tak prolíná konflikt mezi Jedi a Sithy, tedy mezi světlou a temnou stranou síly.

Zajímavostí celé série je, že začíná od čtvrtého dílu, který byl natočen s poměrně nízkým rozpočtem. Divácký úspěch ale zajistil přísun dalších peněz a tím i možnost, aby George Lucas natočil další dva díly, tedy V. a VI. epizodu. V roce 1999 jsme mohli v kinech zhlédnout I. epizodu s názvem Skrytá hrozba. Tento díl odstartoval trilogii, která dějově předchází dříve natočeným dílům. Ačkoli Lucas sám už další díly natáčet nechtěl, po prodeji své společnosti Lucasfilm firmě Walt Disney Company oznámil mluvčí společnosti Walt Disney, že se nejméně dalších tří dílů Star Wars dočkáme. Sedmý díl přijde do kin 17. prosince 2015.

Po úspěšnosti filmů Star Wars vznikly různé počítačo-

vé hry, knihy a animované seriály. Televizní stanice Disney Channel odvysílala sedm řad Klonových válek, které vyprávějí o událostech mezi epizodami II. a III. V současnosti běží na stejné stanici už druhá série Star Wars: Povstalci, která je dějově zasazena mezi Epizodu III. a IV., tedy v době krátce po vzniku impéria a přechodu mladého Skywalkera na temnou stranu síly. Nedávno také vznikla nová PC hra Star Wars: Battlefront.

Přehled všech stávajících dílů:

- I. Skrytá hrozba
- II. Klony útočí
- III. Pomsta Sithů
- IV. Nová naděje
- V. Impérium vrací úder
- VI. Návrat Jediho
- VII. Síla se probouzí

Jakub Zikeš
7. Š

Foto: Geeklyran.com

Foto: Starwars.com

Hunger games

Světový fenomén Hunger Games, jehož první filmový díl se nám v kinech představil v roce 2012, dospěl k poslednímu dílu (premiéra 4. 11. 2015) s překvapivým závěrem. Pro ty, kteří možná o Hunger Games ještě neslyšeli, bych shrnula, že se jedná o čtyři filmy natočené podle knižní trilogie autorky Suzanne Collinsové. Děj příběhu se odehrává v budoucnosti, kde je Severní Amerika po zničující válce rozdělena na dvanáct krajů země jménem Panem. Děti jsou zde od 12 do 18 let každý rok náhodně losovány do tzv. Hladových her. Hladové hry jsou krvavá soutěž, ze které vzejde jen jeden přeživší vítěz, a občané hlavního města Kapitoly tyto hry nadšeně sledují. Celý systém, vymyšlený k potlačení vzpurnosti

obyvatel v jednotlivých krajích funguje dlouho hladce, až do chvíle, kdy se hlavní hrdinka Katniss Everdeenová (Jennifer Lawrence) dobrovolně přihlásí místo své mladší sestry Prim a spolu s Peetou Melarkem (Josh Hutcherson) reprezentuje dvanáctý kraj. Během her se do sebe zamilují, a aby jeden druhého nemuseli ve hrách zabít, chtějí spáchat sebevraždu s pomocí smrtelně jedovatého rulíku zlomocného. Mimochodem, jedná se o chybu ve filmu, protože rulík v Severní Americe, kde se mají Hunger Games odehrávat, neroste. Sebevražda se ale tvůrcům her ani divákům nelíbí, a tak se Katniss s Peetou stanou historicky prvními dvěma vítězi Hunger Games. Katniss se díky své neohroženosti stane brzy

symbolem vzpoury proti nastolenému systému a bojuje vytrvale proti prezidentu Snowovi (Donald Sutherland). Poslední díl přináší překvapivé zakončení celé ságy, diváci se dozvědí, zda se centrální vládě podaří vzpouru potlačit, nebo zda rebelové s Katniss jako symbolickou vůdkyní vyhrají. Já jsem byla na předpremiéře posledního dílu, a musím uznat, že celý závěr této filmové série byl opravdu nečekaný, jen mi přišel trochu zmatený a oproti knize úspěšnější, film tedy ve mně nezanechal zcela pozitivní dojem. Co se knižní trilogie týče, mohu ji jen doporučit, je dobrodružná a čtenář se od ní nemůže odtrhnout.

Cecílie Sekalová,
7. T

Foto: Playbuzz.com

Mikuláš ve školní družině

Letos na sebe Mikuláš nenechal čekat, školní družinu a klub navštívil s lehkým předstihem a to ve středu 3. prosince, s sebou si přivedl taktéž anděla i čerta. Čertík jeden chlupatý pořád přemýšlel na tím, které dítě by nejraději strčil do pytle a odnesl si ho jako svoji kořist do pekla. Naproti tomu anděl děti oslnil svým vlídným slovem a tím, že obdarovával

společně s Mikulášem děti adventními kalendáři, oplatkami či bonbony. Takovéto laskominy si však každé dítě muselo nejprve zasloužit recitací básně či zpěvem písní spojených a obdobím adventu.

Dětem se besídka s Mikulášem opravdu líbila, což jsme jako vychovatelé poznali z reakcí jejich rodičů.

Zlobivé děti sice v peklu neskončily, nicméně čert si je označil uhlím pro případ, že by se jejich slib, že se polepší, během příštího roku nenaplnil. Letošní seznam hříšníků je tedy zapomenut a my se necháme překvapit tím, jak dopadne následující rok.

Bc. Tomáš Mrkva

Foto: Archiv Družina

Redakce

Daniel Hudek, 9. M

Sára Jankovičová, 7. T

Marek Kváš, 5. B

Vojtěch Lančarič, 6. V

Daniel Pícl, 5. B

Jakub Rychlý, 8. P

Cecílie Sekalová, 7. T

Rudolf Verner, 9. N

Metodické vedení

Bc. Tomáš Féllinger

Grafická úprava

Mgr. Jiří Valášek

*Vánoční koncert Základní školy Jižní IV.
15. prosince 2015*

Program:

<i>Učitelé</i>	<i>Vánoční rozvrh</i>
<i>2. M</i>	<i>Pohádkové mudrování</i>
<i>2. N</i>	<i>Matematika</i>
<i>0. ročník</i>	<i>Pěstitelství</i>
<i>3. H</i>	<i>Prvouka - zvyky</i>
<i>2. K</i>	<i>Hodina sněžení</i>
<i>Učitelé</i>	<i>Kávička</i>
<i>4. D</i>	<i>Svačtinová přestávka</i>
<i>2. L</i>	<i>Dramatická výchova</i>
<i>3. J</i>	<i>Tělesná výchova</i>
<i>4. E</i>	<i>Módní přehlídka</i>
<i>3. CH</i>	<i>Dopravní výchova</i>
<i>4. G</i>	<i>Ladův betlém</i>
<i>4. F</i>	<i>Opisování</i>
<i>Učitelé</i>	<i>Bim bam</i>